

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110224574
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8110224574.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcov: 1/ Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Ľuda Zúbka 2, 841 01 Bratislava - Dúbravka, IČO: 42 176 778, 2./ Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX F., obaja právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, 089 01, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 01 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený In Medias Res, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 863 351, o žalobe združenia na kolektívnu ochranu práv spotrebiteľov a o žalobe spotrebiteľa o primerané finančné zadost'učinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29C/193/2010-420 zo dňa 16.12.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o zastavení konania sčasti, vo výroku o povinnosti žalovaného zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi v zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach týchto zmluvných podmienok: „neuviedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“

Zrušuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi v 2. rade primerané finančné zadost'učinenie vo výške 100,- eur a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti, ktorou sa žalobca v 1/ rade domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach týchto zmluvných podmienok: „Zmluvné strany, klient a spoločnosť sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytovaní revolvingového úveru, čiže zmluvy o revolvingovom úvere I. Na základe takejto uzatvorenej zmluvy o RÚ I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len RÚ I.) a spoločnosti povinnosti RÚ I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach, a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca RÚ I. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 15.000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o RÚ I. zaväzuje poskytnutý RÚ I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie RÚ I. úroky.

Klient dáva osobitne bezvýhradný súhlas k tomu, aby spoločnosť bola oprávnená poskytnúť osobné údaje tretím stranám, vrátane sprostredkovateľov a ďalších príjemcov, najmä: všetkým spoločnostiam patriacim do toho istého koncernu ako spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. pre potreby zabezpečenia obchodných aktivít, zamestnávateľovi klienta v prípade realizácie dohody o zrážkach zo mzdy, orgánom

štátnej správy, územnej samosprávy alebo verejnej moci k získaniu informácií pre obnovenie kontaktu s klientom, externým organizáciám zameraných na vymáhanie pohľadávok v prípade nepriaznivej platobnej morálky klienta (napr.: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava, Miracon, s.r.o., Praha, Marshaly, s.r.o., Bratislava), ustanoveným rozhodcom, príslušným sudcom a exekútorom v prípade vymáhania pohľadávky klienta, postupníkovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to aj mimo územia SR, na ktorého prechádzajú tiež všetky zmluvné a zákonné práva a povinnosti aj v súvislosti so spracúvaním osobných údajov klienta, príslušnej banke za účelom vydania a používania platobných kariet a získania finančných zdrojov, pričom je banka v súlade s platnou právnou úpravou oprávnená sprístupniť jeho osobné údaje ostatným bankám, resp. tretím stranám, s ktorými spolupracuje (napr. v oblasti platobných kariet a pod.), a to za podmienky, že tieto banky a tretie strany sú spôsobilé zabezpečiť ochranu predmetných informácií pred ich zneužitím advokátom, účtovníkom, daňovým poradcom, audítorom a pod., v rámci spolupráce pri realizácii predmetu tejto ÚZ alebo pri realizácii predmetu podnikania veriteľa. Spoločnosť môže sprístupniť získané osobné údaje klienta ďalej uvedeným subjektom, ktorých služby využíva pri plnení ÚZ: (a) Home Credit Internacional, a.s. Praha, ČR), (b) Home Credit a.s. Brno, ČR, (c) AXA, a.s. Bratislava, (d) Tatra Banka, a.s. Bratislava, (e) iLeo/DMMS s.r.o. Bratislava, (f) 5P Agency s.r.o. Brno, ČR, (g) Česká pošta, s.p. Praha, ČR, (h) Crystal Call, s.r.o. Bratislava, (ch) Lion Teleservices, s.r.o. Žilina.

Na základe vzájomnej dohody klienta a spoločnosti bolo určené, že klient nie je oprávnený bez písomného súhlasu spoločnosti postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku voči spoločnosti na tretie osoby, alebo takúto pohľadávku započítať na záväzky, ktoré má voči spoločnosti. Spoločnosť je oprávnená pohľadávky z tejto zmluvy postúpiť tretím osobám. Zmluvné strany sa dohodli, že majetkové spory vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený U.. H. O., nar. XX.XX.XXXX so sídlom X. XXXX/XXXXX M., a to zo Zoznamu rozhodcov vedeného U.. H. O., ktorý je v zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený určiť za rozhodcu sám seba. U.. H. O. je oprávnený bez súhlasu strán meniť svoje sídlo v takom prípade nie je potrebné uzatvárať dodatok v rozhodcovskej doložke. U.. H. O. je však povinný prípadnú zmenu sídla zverejniť bez zbytočného odkladu na nižšie uvedenej internetovej stránke. Osoba rozhodujúca o námietkach proti rozhodcovi, resp. spôsob jej určenie je uvedený v nižšie uvedených rozhodcovských pravidlách. Ďalej súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi v zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach týchto zmluvných podmienok: „neuveďenie správneho variabilného symbolu na poštových poukázkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami“. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2/ rade primerané finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania, obsah spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/56/2010, úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, vrátane úverových zmluvných podmienok. Vo vzťahu k zastaveniu konania sčasti citoval ust. § 83, § 103, § 104 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/174/2010 na základe žaloby zo dňa 08.07.2010 prebieha konanie, v ktorom sa žalobca v 1/ rade voči žalovanému domáha uloženie povinnosti sa pri dojednávani zmlúv so spotrebiteľmi zdržať používania zmluvných podmienok v zmluvných formulároch a všeobecných obchodných podmienkach s povinnosťou zdržania sa používania zmluvných podmienok s rovnakým významom v totožnom znení ako v časti II. petitu žaloby, a to konkrétne všeobecných zmluvných dojednaní dojednaných v hlave 8, § 1 a v hlave 14, § 9, § 10 a § 19, ktoré sú v žalobe v časti II. petitu špecifikované pod bodom 14, a to vo vzťahu k zmluvnému dojednaniu, ktoré znie, že zmluvné strany, klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o RÚ I. s tým, že klient je oprávnený čerpať revolvingový úver I. opakovane prostredníctvom úverovej karty, a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca, dohodnutého úverového rámca vo výške 15.000,- Sk z rovnakých dôvodov ako pod bodom 3 žaloby. Pod bodom 20 týkajúci sa zmluvného dojednania, ktorým klient dáva osobitne bezvýhradný súhlas k tomu, aby spoločnosť bola oprávnená poskytnúť osobné údaje tretím stranám, vrátane sprostredkovateľov a ďalších príjemcov pre potreby zabezpečenia obchodných aktivít, zamestnávateľovi klienta v prípade realizácie dohody o zrážkach zo mzdy, orgánom štátnej správy, územnej samosprávy alebo verejnej moci k získaniu informácií pre obnovenie kontaktu s klientom,

externým organizáciám zameraným na vymáhanie pohľadávok v prípade nepriaznivej platobnej morálky klienta, ustáleným rozhodcom, príslušným sudcom a exekútorom v prípade vymáhania pohľadávky klientov. Ďalej pod bodom 23 týkajúci sa zmluvného dojednaní, na základe ktorého klient nie je oprávnený bez písomného súhlasu spoločnosti postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku voči spoločnosti na tretie osoby alebo takúto pohľadávku započítať na záväzky, ktoré má voči spoločnosti, pričom spoločnosť je oprávnená pohľadávky z tejto zmluvy postúpiť tretím osobám a pod bodom 27 týkajúci sa zmluvných dojednaní týkajúcich sa rozhodcovskej doložky a priebehu rozhodcovského konania. O žalobe vo veci vedenej na Okresnom súde v Žiari nad Hronom bolo rozhodnuté v čase vydania napadnutého rozhodnutia t.j. dňa 26.09.2013 s tým, že vzhľadom na prebiehajúce konanie na odvolacom súde, napadnutý rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Súd poukázal na neodstrániteľný nedostatok podmienky konania podľa § 83 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 (ďalej len O.s.p.), ako na prekážku začatej veci, a preto v súlade s ust. § 104 O.s.p. konanie v časti, ktorou sa žalobca v 1/ rade domáhal voči žalovanému povinnosti zdržať sa v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi v zmluvných formulároch a vo všeobecných obchodných podmienkach používania zmluvnej podmienky uvedenej v časti II. petitu žaloby pod bodom 14, 20, 23 a 27 zastavil.

Následne citoval ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ďalej § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 48 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, § 54 ods. 1, 2, 3, Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 4, § 7 ods. 1, 2, § 8 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len Zákona o spotrebiteľských úveroch), ako aj ust. § 502 ods. 1, 2, § 503 ods. 1, 2, 3, § 330 ods. 1, 2, 3, 4 Obchodného zákonníka, ďalej ust. § 551 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, ako aj § 155 ods. 4 O.s.p. a uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca v 1/ rade sa predmetnou žalobou v časti II. domáhal v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa pri dojednávani zmlúv so spotrebiteľmi zmluvných podmienok špecifikovaných pod bodom 1 až 33. Takýto návrh žalobcu spadá pod ust. § 80 písm. b) O.s.p. Žalobca v 1/ rade pri formulovaní petitu žaloby v časti II. petitu vychádzal z úverových zmluvných podmienok k úverovej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom v 2/ rade a žalovaným dňa 13.03.2004 pod č. XXXXXXXXXXXX. V danom prípade je súd toho názoru, že ak sa žalobcovia v 1/ a 2/ rade žalobou mienili dosiahnuť vyslovenie neprijateľnosti a tým aj neplatnosti úverových zmluvných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom v 2/ rade a žalovaným dňa 13.03.2004 pod č. XXXXXXXXXXXX, v tomto prípade sa žalobca v 2/ rade ako vecne aktívne legitimovaný mal určovacou žalobou v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. domáhať jej neplatnosti z dôvodu jej neprijateľnosti. Žaloba však takto formulovaná nebola. Súd aj bez návrhu uvedie neprijateľnú zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. iba vtedy, ak určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, alebo mu na základe takejto podmienky uloží povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, pričom na takýto postup súdu v časti II. žaloby neboli splnené vyššie uvedené podmienky. Nakoľko sa časťou žaloby žalobca v 1/ rade domáhal s poukazom na ust. § 80 písm. b) O.s.p. v spojení s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. uloženia povinnosti zdržania sa zmluvných podmienok špecifikovaných v žalobe, v tomto prípade súd mohol žalobe vyhovieť iba za predpokladu preukázania, že žalovaný uvedené zmluvné podmienky naďalej používa v zmluvách so spotrebiteľmi. I napriek uloženej povinnosti odvolacím súdom vychádzať aktuálne z úverových podmienok spotrebiteľských úveroch (v uznesení sp. zn. 4Co/136/2012), súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 154 ods. 1 O.s.p. vychádzal z nového znenia úverových zmluvných podmienok žalovaného účinných od 01.10.2014, evidovaných pod č. F., ako aj nových formulárov o hotovostnom a revolvingovom úvere, dohody o zrážkach zo mzdy, o výške ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN), ako aj štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere formou hotovostného, ako aj revolvingového úveru. Uviedol, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Žalobcom prostredníctvom súdu boli doručené platné zmluvné dojednania k úverovým produktom ponúkaných žalovaným voči spotrebiteľom. I napriek tomu žalobcovia v 1/ a 2/ rade zotrvali na znení žaloby v zmysle jej písomného podania doručeného súdu dňa 04.10.2010. Pri preskúmaní platných zmluvných podmienok úverových produktov ponúkaných žalovaným súd zistil, že niektoré zmluvné podmienky žalovaný už pri uzatváraní úverových zmlúv so spotrebiteľmi nepoužíva a prevažná časť je formulovaná diametrálne rozdielne oproti podmienkam, z ktorých žalobcovia pri podaní žaloby vychádzali. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcov v časti II. nie je dôvodná v bode 1 (platná úprava rovnakého významu hlava 9, § 2 čl. 403)

nepovažujúc túto za neprijateľnú zmluvnú podmienku pre jej súlad s ust. § 7 a § 8 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré ukladá veriteľovi pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, vrátane jeho práva využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za účelom zistenia jeho bonity, dôveryhodnosti, ako aj platobnej morálky. Žaloba nie je dôvodná ani pod bodom 2 z dôvodu, že žalovaný uvedenú zmluvnú podmienku v tomto znení už nepoužíva. Okrem iného, ani súčasná právna úprava v predmete spotrebiteľských zmlúv v § 52 a § 60 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z., novelou vykonanou zákonom č. 102/2004 Z.z. dohodu o zrážkach zo mzdy nezačlenila do demonštratívneho výpočtu neprijateľných zmluvných podmienok zakotvených v ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ale dohodou o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút pripúšťa za splnenia podmienok uvedených v § 5a zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy neprípustné, okrem prípadu, ak takáto dohoda bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia a mal možnosť túto dohodu odmietnuť. Žalovaný okrem iného súdu predložil osobitnú listinu v predmete dohody o zrážkach zo mzdy (č.l. 396 spisu) spĺňajúcu podmienky ust. § 5a zákona č. 250/2007 Z.z., teda žalovaný so spotrebiteľmi uzatvára dohodu o zrážkach zo mzdy na osobitnej listine, obsahom ktorej je poučenie o dôsledkoch jej uzatvorenia, vrátane možnosti túto dohodu odmietnuť. Žaloba nie je dôvodná ani pod bodom 3, že tieto inak podľa názoru súdu neprijateľné podmienky žalovaný v úverových zmluvách so spotrebiteľom nepoužíva, ako aj v bode 4 zmluvy (platná úprava hlava 9, § 9, čl. 404), avšak túto nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodov uvedených pod bodom 1. Zmluvnú podmienku pod bodom 5 (súčasná platná úprava hlava 6, § 6, čl. 402) súd neposúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku majúcu za to, že je uplatnená v súlade s ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z definície spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 1 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Vychádzajúc z tejto zákonnej definície, zmluva o spotrebiteľských úveroch nie je osobitným, samostatným typom zmluvy. v Občianskom zákonníku ako samostatný typ zmluvy upravená nie je, je upravená iba v Obchodnom zákonníku a v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, je zmluva o úvere absolútnym obchodom podliehajúcim režimu Obchodného zákonníka, pre ktorý však ak je jedným z jeho účastníkov spotrebiteľ, platia aj právne predpisy upravujúce osobitné pravidlá v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Na takýto vzťah treba preto aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, ako aj je potrebné mať na zreteli príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Okrem iného, predmetné zmluvné dojednanie neodporuje ani právnej úprave Občianskeho zákonníka (§ 48 ods. 2), podľa ktorého sa odstúpením od zmluvy zmluva zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, to zn., že účastníci zmluvy sa môžu dohodnúť na inom zrušení zmluvy než od jej začiatku. Tomu zodpovedá aj súčasná právna úprava vyplývajúca z § 13 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého ak spotrebiteľ využije svoje právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzatvorenia zmluvy, je povinný v zmysle § 13 ods. 3 citovaného zákona úrok z istiny zaplatiť odo dňa, keď spotrebiteľský úver začal čerpať až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne, najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy veriteľovi.

Súd vyhovel žalobe žalobcu v 1/ rade pod bodom 6 (§4 , hlava 5 úverových zmluvných podmienok, čl. 401) považujúc túto za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danom prípade následok neuhradenia splátky úveru z dôvodu neuvedenia správneho variabilného symbolu, súd posúdil ako neprimeranú sankciu vyvolávajúcu vážne právne dôsledky, napr. následok okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný sám vo svojich písomných vyjadreniach poukázal na skutočnosť, že žijeme v tzv. postmarketingovej alebo emartingovej dobe, kedy sa pri ponukách každého produktu využívajú marketingové techniky za použitia elektronických prostriedkov, preto je namieste, aby žalovaný tieto nevyužíval len pri rozvoji svojho podnikateľského prostredia, ale aj pri overovaní takýchto pochybení klientov. Podľa názoru súdu prvej inštancie, žalovaný ako dodávateľ v prípade existencie iba jedného zmluvného záväzku so spotrebiteľom nemôže mať problém s priradením aj spotrebiteľom neidentifikovanej platby (bez uvedenia variabilného symbolu) a v prípade existencie viacerých záväzkov spotrebiteľa voči jednému dodávateľovi nastupuje zákonný predpoklad uvedený v ust. § 330 Obchodného zákonníka, teda ak dlžník má voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného. Okrem

iného, žalovaný na jednej strane sankcionuje spotrebiteľa za neuvedenie variabilného symbolu právnym dôsledkom neuhradenia splátky úveru, avšak na strane druhej podľa hlavy 5, § 7 úverových zmluvných podmienok si vyhradzuje právo platby poukázanej spotrebiteľmi započítať na úhradu ich záväzkov podľa termínov ich splatnosti, a to od záväzku najstaršieho s tým, že v prípade rovnakých záväzkov s rovnakým dátumom splatnosti, bude úhrada použitá najprv na istinu, potom na úroky a následne na ďalšie príslušenstvo, vrátane sankcií. Túto podmienku súd prvej inštancie posúdil ako neprijateľnú spôsobujúcu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Pokiaľ ide o zmluvné dojednania uvedené pod bodom 7 a 8 žaloby týkajúcej sa zmluvných dojednaní, podľa ktorých, ak klient spoločnosti uhradí v dohodnutej lehote čiastku, ktorá je nižšia ako výška poskytnutého úveru, bude táto použitá na úhradu splátok úveru a úroku považujúc, ako aj pod bodom 8, ktorým sa strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaný tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí, t.j. na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru, vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú považujúc tieto za odporujúce ust. § 556 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný už uvedené podmienky v úverových zmluvných dojednaniach nepoužíva. Zmluvné dojednanie pod bodom 9 (hlava 5, § 11 úverových zmluvných podmienok, č.l. 402) súd nepovažoval za zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko preplátok pri plnení dlhu je z právneho hľadiska nárokom z bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný ako dodávateľ s poukazom na počet svojich klientov sa nemusí o vzniku bezdôvodného obohatenia ani dozvedieť a toto môže vydať preto až potom, keď bude naň vyzvaný. V tomto sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že pri spravovaní účtov klientov nie je spôsobilý spoľahlivo identifikovať, či v prípade prebytku na účte spotrebiteľa ide o bezdôvodné obohatenie, ale nie s vyslovením domnienky, že i zákonodarca aproboval takýto postup, nakoľko v prípade vydania bezdôvodného obohatenia sa ten, kto sa na úkor iného obohatil, dostáva do omeškania až potom, čo v primeranej lehote po výzve obohatenie nevydal.

Ďalej súd citoval ust. § 16 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a uviedol, že nevyhovel žalobe ani pod bodom 10 a 11 z dôvodu, že žalovaný zmluvnú podmienku pod bodom 10 pri súčasnej platnej úprave úverových podmienok už nepoužíva. Súčasné znenie možnosti predčasného splatenia úveru spotrebiteľmi je upravené v hlave 6, § 2 úverových zmluvných podmienok (č.l. 402), ktoré neodporuje právnej úprave § 16 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluvné dojednanie pod bodom 11 (hlava 6, § 3 úverových zmluvných podmienok č.l. 402) týkajúce sa zmluvného dojednania, na základe ktorého je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti, v prípade ak sa oneskoril so splatením aspoň 2 splátok, pokiaľ porušil niektorú z povinností vyplývajúcu z úverovej zmluvy, alebo bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnacie konanie na majetok klienta. Túto podmienku súd nepovažoval za neprijateľnú, nakoľko predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru predpokladá ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 46 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a vyrovnaní, ktorý uvádza, že nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak. Žalovaný v súčasnej dobe nepoužíva zmluvnú podmienku pod bodom 13 a 15, a preto súd ani v tejto časti žalobe nevyhovel. Jednalo sa o zmluvné podmienky týkajúce sa dojednania zmluvnej pokuty vo forme ušlého úroku, čiže čiastky, na ktorú by spoločnosť vznikol z titulu úveru nárok, ako aj povinnosti klienta oznámiť spoločnosti zmenu zamestnávateľa, alebo ukončenie pracovného pomeru s tým, že ak tak neurobí do 15 dní od vzniku zmeny, je spoločnosť oprávnená požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk. Súd zároveň nevyhovel žalobe v bode 12 týkajúcej sa zmluvného dojednania, na základe ktorého splatnosť celého úveru nastáva automaticky, pokiaľ klient odvolá svoj súhlas so spracovaním osobných údajov, považujúc uvedené zmluvné dojednanie za skrytú sankciu v prípade nesúhlasu spotrebiteľa s využívaním jeho rodného čísla pri spracovaní v rámci celého sveta s odôvodnením, že v uvedenom znení žalovaný už zmluvnú podmienku nepoužíva. Súčasná platná úprava je uvedená v hlave 9, § 10 úverových zmluvných dojednaní v diametrálne rozdielnom znení. Okrem iného, súd túto podmienku nepovažoval za neprijateľnú stotožňujúc sa s argumentáciou žalovaného, že v prípade odvolania súhlasu klienta so spracovaním a používaním osobných údajov informačným systémom spoločnosti, nakoľko tomuto

reálne bráni úver účtovať a sledovať jeho plnenie, preto v prípade, ak sa spotrebiteľ takejto skutočnosti domáha, je žalovaný nútený záväzkový vzťah ukončiť a požiadať spotrebiteľ o predčasné splatenie úveru. Súd nevyhovel žalobe aj pod bodom 16 zmluvného dojednania týkajúceho sa oprávnenia spoločnosti meniť výšku základnej úrokovej sadzby a RPMN v závislosti na vývoji úrokových sadzieb úverov na medzibankovom trhu Slovenskej republiky majúca za to, že nejde o neprijateľné zmluvné dojednanie, keďže zmena úrokovej sadzby a RPMN je predpokladaná priamo zákonom č. 129/2010 Z.z., v § 9 ods. 2 písm. i), v zmysle ktorého musí byť spotrebiteľ informovaný o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ako aj časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, vrátane podmienok a spôsobu vykonania uvedenej zmeny. Súčasne platná úprava hlava 12, § 1 úverových zmluvných podmienok č.l. 404. Ďalej súd nevyhovel žalobe pod bodom 17 zmluvného dojednania týkajúceho sa omeškania s úhradami splátok zmluvných pokút alebo ich časti, v zmysle ktorého je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % denne, najmenej 300,- Sk a v prípade omeškania s úhradou splátok alebo ich časti dlhšie ako 7 dní, zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorou úhradou je v omeškaní s odôvodnením, že žalovaný v uvedenom znení predmetnú zmluvnú podmienku v zmluvách o spotrebiteľských úveroch už nepoužíva. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku pod bodom 18, táto sa iba čiastočne zhoduje s platnou úpravou úverových zmluvných dojednaní v hlave 12, § 3 č.l. 404 vo vzťahu k odstúpeniu od zmluvy, ktorú však súd nepovažoval za neprijateľnú z dôvodov uvedených vo vzťahu k bodu 5. Žalovaný v súčasnej dobe nepoužíva podmienku pod bodom 19, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol, ako aj pod bodom 21 s poukazom na diametrálne rozdielnu právnu úpravu v hlave 9, § 10 úverových zmluvných dojednaní č.l. 404, ktorú okrem iného nepovažoval za neprijateľnú z dôvodu uvedených v bode 1 predmetnej žaloby. Ďalej nevyhovel žalobe pod bodom 22, časti II. žaloby z dôvodu, že v uvedenom znení sa už táto zmluvná podmienka nepoužíva. Avšak súd bol toho názoru, že podmienka nie je neprijateľná s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý umožňuje dodávateľovi vykonať ponuku spotrebiteľského úveru aj prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, akým je telefón. Ďalej súd nevyhovel žalobe v časti zmluvných dojednaní uvedených pod bodom 28 až 30 týkajúce sa rozhodcovskej doložky a rozhodcovského konania z dôvodu, že v uvedenom znení žalovaný zmluvnú podmienku nepoužíva. Žalobe nebolo vyhovené ani o vyslovení druhej časti žaloby vo vzťahu k podmienkam 24, 25, 31, 32 z dôvodu, že žalovaný úverové podmienky v znení uvedenom v žalobe nepoužíva a ich právna úprava v súčasnej platnej úprave úverových podmienok je diametrálne rozdielna. Žalobca v 1/ rade napriek možnosti oboznámenia sa s nimi nezaujal k uvedeným zisteniam žiadne stanovisko, a to ani v tejto časti neupresnil petiu žaloby. V danom prípade bol súd prvej inštancie viazaný petitiom žaloby bez možnosti použitia postupu podľa § 153 ods. 2, 3 O.s.p. z dôvodu, že uvedený spor v časti II. žaloby sa netýkal konania o spotrebiteľskej zmluve, ale išlo o žalobu na kolektívnu ochranu spotrebiteľov v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Zmluvné dojednania uvedené pod bodom 24 a 25 sa týkali dojednania, že klient podpisom úverovej zmluvy úverových podmienok dáva bezvýhradný súhlas, aby spoločnosť nad rámec bežného kontaktu počas trvania záväzkového vzťahu oslovovala klienta s použitím osobných údajov poskytnutých v tejto úverovej zmluve, alebo v súvislosti v dokumentoch písomne, elektronicky, prostredníctvom GSM technológií, vrátane SMS správ vo veci informácií o spoločnosti a marketingových prieskumov, alebo ponúk jej jednotlivých produktov a služieb s odôvodnením, že ide o hrubý zásah do súkromia bez osobitného vyjednanja, ako aj, že klient udeľuje súhlas nahrávaním jeho telefonickej komunikácie so spoločnosťou s použitím tejto nahrávky ako dôkazného materiálu v prípade riešenia reklamácie klienta a v prípade konania v rozpore so zákonom s odôvodnením, že ide o hrubý zásah do súkromia a bez osobitného vyjednanja sa nedá akceptovať. Zmluvné dojednania pod bodom 31 a 32 sa týkali vernostného identifikačného čísla, na základe ktorého môže spoločnosť za osobitne výhodných podmienok oproti iným klientom bez vernostného identifikačného čísla ponúknuť klientovi, úverové produkty alebo iné produkty a služby poskytované klientom, a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom s tým, že uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa vzťahuje aj na oslovenie telefonicky, prostredníctvom GSM technológie a internetu a zároveň sa klient zaväzuje akékoľvek zmeny týkajúcich sa jeho účastníckych telefónnych staníc bezodkladne oznámiť spoločnosti. Súd prvej inštancie zároveň nevyhovel žalobe aj zmluvnej podmienky uvedenej pod bodom 33 z dôvodu, že žalovaný už túto v úverových zmluvných podmienkach nepoužíva, ktorá sa týkala zmluvného dojednania, ktorým sa spoločnosť a klient v súlade s ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka dohodli, že na úverový vzťah, ktorého predmetom je vernostné identifikačné číslo, sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Dôvodom zamietnutia žaloby bola aj časť III. žaloby, v ktorej sa žalobca v 1/ rade domáhal, aby žalovaný napravil protiprávny stav tým, že spotrebiteľom na ich výzvy vydá bezdôvodné obohatenie, ktoré prijal na základe zmluvných podmienok špecifikovaných v žalobe pod bodom 1 až 3, ďalej nekalej obchodnej

praktiky, pri ktorej si uplatňoval voči spotrebiteľom úroky za poskytnutie spotrebiteľského úveru napriek tomu, že úroky neuviedol v zmluve, vydal bezdôvodné obohatenie prijatím úrokov za spotrebiteľské úvery neuvedených v zmluve. K tomu súd prvej inštancie uviedol, že navrhovaná povinnosť nebola dostatočne určitá a vykonateľná. Navyše podľa predloženej platnej úpravy úverových zmlúv, ako aj úverových podmienok v spise na č.l. 394 až 405, žalovaný už nepoužíva nekalú obchodnú praktiku voči spotrebiteľom požadovaním úrokov neuvedených v zmluve.

Žalobca v 2/ rade si vo vzťahu k žalovanému uplatnil finančné zadostučinenie s poukazom na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/56/2010 zo dňa 12.07.2010, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť vyplatiť žalobcovi v 2/ rade úroky a poplatky, ktoré zaplatil za úver poskytnutý žalovaným vo výške 30.000,- Sk, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť tomuto vyplatiť cenu vo výške 312,02 eura s odôvodnením, že žalovaný porušil práva spotrebiteľa, nakoľko inkasoval úroky, na ktoré nemal právo z dôvodu ich neuvedenia v zmluve a následne postúpil práva na firmu v zahraničí a tieto finančné prostriedky boli na žalobcovi v 2/ rade žiadané od vymáhačskej firmy Aset Portfolio Servising Slovakia, a.s., ako aj ďalšie finančné prostriedky, pričom bol navštevovaný, telefonicky aj prostredníctvom zamestnávateľa, vyzývaný na ďalšie a ďalšie platby. Žalovaný tvrdil, že mal strach z intenzívneho naliehania a ďalšie platby nemal ani z čoho zaplatiť a okrem toho v čase bránil úverov netušil, že existuje nejaká povinnosť odbornej starostlivosti firiem, povinnosť skúmania finančnej bonity spotrebiteľa, európske spotrebiteľské právo, neprijateľné podmienky, nekalé obchodné praktiky. K tomuto uplatnenému nároku súd prvej inštancie citoval ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a poukázal na to, že žalovaný pri výkone práv z úverovej zmluvy vo vzťahu k žalobcovi v 2/ rade vystupoval spôsobom odporujúcim právnym predpisom zameraných na ochranu spotrebiteľa, pričom jeho konanie ako dodávateľa bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi v 2/ rade ako spotrebiteľovi, preto boli naplnené zákonné podmienky pre priznanie finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a preto priznal žalobcovi v 2/ rade finančné zadostučinenie v symbolickej sume vo výške 100,- eur. S poukazom na priznané finančné zadostučinenie žalobcovi v 2/ rade neboli naplnené podmienky pre postup súdu podľa § 153 ods. 4 O.s.p., keďže dôvodom priznania finančného zadostučinenia bola nekalá obchodná praktika žalovaného vymedzená požadovaním úrokov a poplatkov neuvedených v zmluve v rozpore s ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj výkon práv zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej v súlade s bodom 3, 23 úverových zmluvných podmienok uvedených v časti II. žaloby, voči ktorej však konanie bolo zastavené pre prekážku začatej veci v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/174/2010 a jej neprijateľnosť už bola vyslovená aj v rozhodnutí súdu zo dňa 30.11.2010.

Zároveň súd nevyhovel žalobe žalobcu v 1/ rade v časti označenej V. žaloby o priznanie práva zverejnenia výroku tohto rozsudku v bodoch II., III. a IV. v zmysle § 155 ods. 4 O.s.p. Sankcia zverejnenia rozsudku na náklady účastníka, ktorý v spore neuspel v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. je závažnou sankciou, ktorej použitie je viazané na vysoko závažné konanie strany sporu, ktorej uloženie by malo byť dostatočne zdôvodnené. S poukazom na skutočnosť, že súd žalobu zamietol v časti III. a IV. a v časti žaloby označenej ako II. vyhovel iba jednej neprijateľnej podmienke z celkového počtu 33, nepovažoval za primeranú sankciu uplatňovanú žalobcom v 1/ rade v zmysle § 155 ods. 4 O.s.p. k rozsahu a závažnosti zisteného protiprávneho konania žalovanej spoločnosti v predmetnom konaní. Je nesporné, že spoločnosť žalovaného už niekoľko rokov pôsobí na trhu v predmete poskytovania tzv. nebankových úverov, pričom ako jedna z mála nebankových inštitúcií pravidelne upravuje úverové zmluvné podmienky, po určení tej ktorej zmluvnej podmienky ako neplatnej pre jej neprijateľnosť. S prihliadnutím na uvedenú skutočnosť, zistené menej závažné porušenia a zamietnutie žaloby vo zvyšku uplatneného nároku pre nezistenie neprijateľnosti uvedených zmluvných podmienok, resp. z dôvodu ich nepoužívania v súčasnej platnej právnej úprave úverových zmluvných podmienok, súd žalobe žalobcu v 1/ rade v zmysle ust. § 155 ods. 4 O.s.p. nevyhovel považujúc ju za neadekvátnu k zisteným menej závažným porušeniam. K výroku o trovách konania vyslovil, že o nich rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalovaného. Namietal výroky označené v rozsudku pod I., II. a III. Vo vzťahu k zastaveniu konania sčasti uviedol, že konanie vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/174/2010 o zmluvných podmienkach obsiahnutých v časti II. petitu žaloby v tomto konaní pod bodom 23 (možnosť postúpenia pohľadávky) a bod 27 (rozhodovanie sporov jediným rozhodcom) už bolo právoplatne rozhodnuté na základe predchádzajúceho rozhodnutia Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 30.11.2010 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.08.2011 sp. zn. 15Co/38/2011 z dôvodu,

že žalovaný sa voči týmto dvom bodom neodvolal a Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané. To malo za následok vo vzťahu k tomuto konaniu, že v tejto časti žaloby bolo o bodoch 23 a 27 v konaní pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom právoplatne rozhodnuté. Súd preto mal o týchto dvoch bodoch uvedených v časti II. petitu žaloby riadne rozhodnúť a žalobu v tejto časti zamietnuť. Poukázal na aktuálne znenie bodu 23 úverových zmluvných podmienok PSS 114 platných od 01.10.2014, ktoré v žiadnom prípade definitívne neodopiera spotrebiteľovi právo na postúpenie pohľadávky a je v súlade so zákonnou úpravou v zmysle ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto nemožno konštatovať nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa s poukazom na ust. § 54 Občianskeho zákonníka. K bodu 27 petitu žaloby uviedol, že uvedená zmluvná podmienka už neexistuje a tým pádom jej znenie a obsah ani nemôžu byť v rozpore s ust. § 54 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k bodom 14 a 20 petitu žaloby uviedol, že o nich nie je právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9C/174/2010, a preto reálne existuje prekážka začatej veci. Nemožno aktuálne vo vzťahu k požadovanému zdržaniu sa ich používania zo strany žalovaného ako nekalých obchodných praktík meritórne posudzovať, keďže zmluvné podmienky v časti II. bod 14 a bod 20 petitu žaloby v súčasnosti objektívne neexistujú. Vo vzťahu k druhému výroku napadnutého rozsudku označenom II. uviedol, že súd považoval na neprimeranú sankciu nesprávne uvedenie variabilného symbolu. V danom prípade sa jedná o vyvrátiateľnú domnienku vyslovenú zo strany súdu, kedy správne uvedenie zúčtovacích dát pri plnení dlhu je premietnutím povinnosti dlžníka plniť svoj dlh riadne a včas. S ohľadom na prevládajúci bezhotovostný spôsob úhrady vzniká pri neuvedení správnych zúčtovacích dát reálny problém s priradením platby konkrétnemu dlžníkovi. Navyše neuvedením správneho variabilného symbolu pri poukázaní platby môže reálne dôjsť k situácii, kedy dlžník omylom splní dlh iného. Navyše v aktuálne platných úverových zmluvných podmienkach spotrebiteľa výslovne žalovaný upozorňuje, aby tento ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzal číslo úverovej zmluvy, pričom v prípade správneho neuvedenia tohto čísla, žalovaný nebude schopný túto platbu riadne a nezameniteľne identifikovať. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného, je dôvodné pri tejto otázke dospieť k záveru, že uvedenie nesprávnych alebo neúplných zúčtovacích dát variabilného symbolu pri plnení dlžníka nie je riadnym splnením dlhu a veriteľ preto ani nemôže považovať splátku dlhu za riadne splnenú. Uvedená zmluvná podmienka nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ďalej namietal výrok označený napadnutého rozsudku III., v ktorom uviedol, že odôvodnenie tohto výroku považuje za zmätočné a nepreskúmateľné k veci samej a výsledkom vykonaného dokazovania. Žalobca v 2/ rade nijako nepreukázal svoje tvrdenie, že spoločnosť, ktorej žalovaný uvedenú pohľadávku postúpil používala voči nemu alebo jeho blízkym nedovolené praktiky tvrdeného intenzívneho naliehania na vykonávanie platieb, nárokov požadovaných na základe tejto zmluvy. Od predchádzajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej zo dňa 03.10.2012 zo strany žalobcu v 2/ rade neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by mali mať za následok zmenu právneho názoru súdu v tejto otázke. Žalobca v 2/ rade neuniesol dôkazné bremeno, ani predložením rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/56/2010 objektívne nepreukázal vznik ujmy, ktorá by zakladala splnenie podmienok na priznanie akéhokoľvek finančného zadosťučinenia. Žalobcovi v 2/ rade objektívne nevznikla žiadna ujma a už v žiadnom prípade nie vo vzťahu k žalovanému v tomto konaní, ktorý svojím konaním žiadnym spôsobom nesťažil jeho postavenie. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného, žalobcovi v 2/ rade objektívne neprináleží žiadne finančné zadosťučinenie, a to ani v symbolickej sume vo výške 100,- eur. Vo vzťahu ku konaniu vedenému na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/174/2010 uviedol, že sa jedná o totožnú skutkovú podstatu, kde bolo právoplatne rozhodnuté o obdobnom nároku spotrebiteľa v postavení žalobcu tým spôsobom, že nárok na finančné zadosťučinenie v celom rozsahu bol zamietnutý. Navrhol napadnutý rozsudok o výrokoch I., II., III. zmeniť a žalobu zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov celého konania.

3. Právny zástupca žalobcov sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Podľa § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku aj na konania začaté predtým, než nadobudnutia jeho účinnosti so zachovaním princípu justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti a platnosti Občianskeho súdneho poriadku s tým, že následky úkonov sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/55/2015-485 zo dňa 11.10.2016 bola vec vrátená súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) z dôvodu opravy identifikačného čísla žalobcu v 1/ rade postupom podľa § 224 CSP. Súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie č.k. 29C/193/2010-488 zo dňa 16.11.2016 s právoplatnosťou od 14.12.2016, ktorým opravil chybu v písaní v záhlaví napadnutého rozsudku ohľadne označenia žalobcu, a to jeho identifikačného čísla ako právnickej osoby.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 30.08.2017 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3, CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného bolo dôvodné len sčasti.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj výsledkami vykonaného dokazovania a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil vo vzťahu k zastaveniu konania sčasti ohľadne bodov 14, 20, 27 a 23 II. časti petitu žaloby, ako aj správne právne vec posúdil vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku týkajúcemu sa dojednanej zmluvnej položky, a to neuviedenia správneho variabilného symbolu na poštových poukázkach alebo na príkaze na úhradu, ktoré má byť považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami. V tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvedeným súdom prvej inštancie.

6. Na doplnenie uvádza, že konanie bolo zastavené sčasti v súlade s ust. § 83 v spojení s § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p., a to pre prekážku začatého konania vo vzťahu k zmluvným podmienkam uvedeným v bode 14, 20, 23 a 27 II. časti petitu žaloby týkajúcej sa rozhodcovskej doložky, súhlasu so spracovaním osobných údajov, ďalej v súvislosti s postúpením pohľadávky klienta, ako aj v súvislosti s uzatváraním zmluvy o úvere súčasne aj zmluvy o revolvingovom úvere, a to z dôvodu prebiehajúceho konania na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/174/2010. Predmetné konanie bolo začaté 08.07.2010 a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vo veci samej, pre ktorý bol rozhodujúci skutkový stav zistený v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O.s.p.) prekážka začatého konania trvala. Aj v prípade pokiaľ by sa malo jednať o prekážku právoplatne rozhodutej veci, na ktorú skutočnosť poukázal právny zástupca žalovaného vo vzťahu k zmluvným podmienkam uvedeným v bodoch 23 a 27, súd prvej inštancie by o uplatnenom nároku nerozhodoval vo veci samej zamietnutím žaloby, ale taktiež pre neodstrániteľnú podmienku konania by konanie zastavil. Dôvodom zastavenia konania by bola iná neodstrániteľná podmienka konania. Totožný výrok o zastavení konania aj vo vzťahu k zmluvným dojednaniám uvedeným v bodoch 23 a 27 II. časti petitu žaloby z dôvodu prekážky začatého konania (litispencie) preto nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Uvedená odvolacia námietka nebola spôsobilá privodiť zmenu rozhodnutia v prospech žalovaného, a preto odvolací súd ju nepovažoval za dôvodnú. Navyše zmluvné podmienky uvedené v bodoch 14, 20, 23 a 27 II. časti petitu žaloby už žalovaný v úverových zmluvných podmienkach PSS 114 platných od 01.10.2014 nepoužíva.

7. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa vyhovujúceho výroku ohľadne zmluvného dojednania, a to nesprávne uvedeného variabilného symbolu. V tejto časti sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvedeným súdom prvej inštancie. Neuviedenie správneho variabilného symbolu pri splátke úveru, žalovaný nemôže považovať za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami z dôvodu, že takéto dojednanie spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Pokiaľ má spotrebiteľ poukázať splátku úveru, je v záujme oboch zmluvných strán, aby zmluva o úvere, predložené poštové poukázky obsahovali všetky identifikačné údaje potrebné na zidentifikovanie platby a tým splnenie povinnosti spotrebiteľa splácať splátku úveru riadne a včas. Je v záujme aj žalovaného, aby všetky

poskytnuté platby spotrebiteľa náležite v súlade s technologickými, informačnými prostriedkami vedel zosumarizovať, aby nedochádzalo k nesprávnej evidencii jednotlivých splátok úveru v neprospech spotrebiteľa. Navyše aj žalovaný v podanom odvolaní uvádza, že v aktuálne platných úverových zmluvných podmienkach je spotrebiteľ len upozornený na to, aby ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzal číslo úverovej zmluvy, lebo neuvedenie správneho čísla nebude môcť žalovaný náležite riadne a nezameniteľne identifikovať platbu spotrebiteľa.

Z tohto dôvodu odvolací súd vo vzťahu k zastaveniu konania sčasti, ako aj vyhovujúcemu výroku potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Za dôvodné považoval odvolací súd odvolanie žalovaného vo výroku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi v 2/ rade primerané finančné zadosťučinenie v symbolickej výške 100,- eur s poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, od koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť mu ujmu ako spotrebiteľovi. Odvolací súd súhlasí s názorom právneho zástupcu žalovaného, že v tejto časti napadnuté rozhodnutie nie je náležite odôvodnené. Len priznanie finančného zadosťučinenia s odôvodnením, že „v symbolickej výške“ 100,- eur, odvolací súd nemôže považovať za náležite odôvodnené a najmä preskúmateľné. Je nesporné, že na základ nároku žalobcu v 2/ rade na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je daný. Pokiaľ sa jedná o výšku priznanej náhrady je potrebné pri posudzovaní jej dôvodnosti vychádzať zo satisfakčnej a preventívnej funkcie finančného zadosťučinenia. Aplikačná prax požaduje za nespornú a prioritnú satisfakčnú funkciu, za ktorou je optimálne vyváženie a zmiernenie následkov zásahu, hoci nemajetkovú ujmu vo všeobecnosti nemožno exaktne stanoviť ako odškodnenie za nemajetkovú ujmu, ale touto je možné iba zmierniť dôsledky zásahu. Z prevenčnej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia vyplýva, že súd by mal predovšetkým zvažovať okolnosti na strane rušiteľa, jeho subjektívnu stránku, a to najmä príčiny, ktoré viedli rušiteľa k zásahu, jeho intenzitu trvania, možnosť recidívy a podobne. Na druhej strane priznaná náhrada primeraného finančného zadosťučinenia nemôže znamenať neprimerané obohatenie. Vo všeobecnej rovine v zmysle judikatúry je potrebné vyžadovať v prípade satisfakcie vo forme priznania primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch, zhodnotenie výnimočnosti aplikácie primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch so zreteľom na to, že ide iba o čiastkový prostriedok ochrany vznikajúci iba za predpokladu, že ostatné prostriedky sa javia ako nedostatočné. Ďalej je potrebné posúdiť intenzitu, trvanie, zásah, rozsah pôsobenia zásahov vo vzťahu k spotrebiteľovi.

Vo vzťahu k uloženiu povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi v 2/ rade finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia sčasti bolo porušenie procesných práv strán sporu na riadne a dostatočné odôvodnenie v súlade s náležitosťami odôvodnenia rozhodnutia vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 CSP (O.s.p.), lebo náležité zdôvodnenie rozhodnutia súdu je súčasťou práva strany sporu na spravodlivý súdny proces zaručeného Ústavou SR, ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

9. V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť uplatnenej výšky primeraného finančného zadosťučinenia žalobcom v 2/ rade vo vzťahu k žalovanému. V sporovom konaní je povinnosťou strany sporu tvrdené skutočnosti uplatnené v žalobe preukázať. Dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti uplatnenej výšky finančného zadosťučinenia spočíva na žalobcovi v 2/ rade.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 396 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.